

6.9. 2020; 13.neděle po sv. Trojici, písně 111;168;632;353;440

Introit

1 Haleluja. (Álef) Chválu vzdávám Hospodinu celým srdcem, (Bét) v kruhu přímých, v shromáždění. (Gimel) 2 Činy Hospodinovy jsou velké, (Dálet) vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli. (Žalm 111,1-2)

I. čtení

4 Toto praví Hospodin domu izraelskému: Dotazujte se mne a budete žít! 5 Nedotazujte se Bét-elu, nevcházejte do Gilgálu, neputujte do Beer-šeby, neboť Gilgál bude přesídlen, Bét-el se ukáže jako ničemný klam. 6 Dotazujte se Hospodina a budete žít! Kéž nezachvátí dům Josefův jako oheň. Pozřel by jej a nikdo by neuhasil Bét-el, 7 ty, kdo převracejí právo v pelyněk a spravedlnost srážejí k zemi. 8 Ten, který učinil Plejády a Orióna, obrací šero smrti v jítro, ale i den zatmívá nocí, povolává mořské vody a vylévá je na tvář země. Jeho jméno je Hospodin. 9 On mocného uvrhne do záhuby a zhouba pronikne do pevnosti. 10 Oni však toho, kdo trestá v bráně, nenávidí, pravdomluvný se jim hnusí. 11 Protože hanebně vydiráte nuzáka a vymáháte na něm obilnou daň, mohli jste si vybudovat domy z kvádrů, bydlet v nich však nebudete; vysadili jste si skvělé vinice, avšak víno z nich pít nebudete. (Amos 5,4-11)

II. čtení

20 Tehdy k němu přistoupila matka synů Zebedeových se svými syny, klaněla se mu a chtěla ho o něco požádat. 21 On jí řekl: „Co chceš?“ Řekla: „Ustanov, aby tito dva moji synové měli místo jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici ve tvém království.“ 22 Ježíš však odpověděl: „Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já mám pít?“ Řekli mu: „Můžeme.“ 23 Praví jim: „Můj kalich budete pít, ale udělovat místa po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří těm, jimž je připravil můj Otec.“ 24 Když to uslyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na oba bratry. 25 Ale Ježíš si je zavolal a řekl: „Víte, že vládcové panují nad národy a velící je utlačují. 26 Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; 27 a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem. 28 Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

(Matouš 20,20-28)

Sestry a bratři dnes je třináctá neděle po svaté Trojici, tématem je naše láska k Bohu. Jak milujeme Boha a kam nás to vede, kam nás láska k Hospodinu může zavést? Chtělo by se říci, že nás to vede k dobrému, ale Kain byl schopen zabít svého bratra ze žárlivosti, když Bůh nepřijal jeho zápalnou oběť. Kain chtěl, aby Bůh přijal jeho oběť, stál o Boží přízeň, o Hospodinovu náklonost. Ale ta jeho touha vedla k žárlivosti a k vraždě vlastního bratra. Věřil Kain v Boha míň než jeho bratr Ábel? Ne, ale přesto se z něho stal bratrovrah. I zde platí. Když dva dělají totéž, nemusí to být totéž.

Věříme v jednoho Boha, ale očekávání jsou různá, i motivace k víře je různá. Matka synů Zebedeových přistupuje k Ježíši s žádostí. Prý chtěla mluvit s Ježíšem sama, mezi čtyřma očima, v soukromí. Ona nestála o publikum, ale Ježíš s ní nikam nešel, ani učedníci neměli nikam jít. Pokud má něco na srdci, potom to má říci přede všemi, není co skrývat. Její přání zní: „Ustanov, aby tito dva moji synové měli místo jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici ve tvém království.“ Chvilí před tím Ježíš mluvil ke svým učedníkům o utrpení a smrti Syna člověka. Matka synů Zebedeových asi nebyla přítomna, když Ježíš mluví o svém utrpení a smrti. Jeden mluví o utrpení a smrti a druhý prosí o přední místa v království. Je to zvláštní kontrast. Ježíšova odpověď je jasná, nikdo z učedníků nemá čekat nějaké přední místo od Ježíše za to, že ho následuje. Nikdo z nich nemá očekávat, že bude mít v jejich společenství lepší, přednější místo. Ježíš nepřišel rozdávat, nebo slibovat nějaká místa v království nebeském. Po Ježíšově pravici a levici se zatím objevili Mojžíš a Eliáš, po Kristově pravici a levici se na kříži ještě objeví dva lotři. Hospodin určuje, kdo bude po pravici a levici Ježíše Krista, je to Boží vůle nikoliv naše zásluha. A učedníci ani nemají usilovat o žádná přední místa ani v království ani v jejich společenství.

V našem světě, v naší společnosti si mnozí zakládají na svém postavení, na své důležitosti. Pro mnohé je to smysl života dosáhnout, co nejvýznamnějšího místa. Touha ukázat se, být viditelný. Ta touha, potřeba, být viditelný, ukázat se, je jeden z důležitých motorů naší společnosti, globalizovaného světa. Asi i díky tomu nesedíme ještě všichni v jeskyni, ale máme auta, počítače, letadla. Člověk má potřebu být důležitý, uznávaný, oceňovaný, středem pozornosti. I vy děti to znáte ze školy, jak se každý snaží být oblíbený, mít, co nejvíce kamarádů, předháníte se v tom, kdo co má, nebo umí. Umíte se pěkně odstrkovat a být na sebe zlý. I učedníci byli pěkně našťvaní na toho Jakuba a Jana, že chtějí být po pravici a levici jejich mistra. I mezi těmi učedníky to tak trochu vře, i každému jednomu z nich záleží na tom, jestli jsou vidět, jestli jsou důležití, zajímaví.

Pán Ježíš si je zavolá a všem svým učedníkům řekne, že tak to mezi nimi nebude fungovat. Učedníci nemají myslet na to, jaké mají postavení, jestli jsou oblíbení a vypadají důležitě. Nemají se snažit o to, aby vládli nad druhými. Ve světě to tak běží, vládcové panují nad národy a velcí je utlačují. Být velkým, silným a mocným, po tom touží jednotliví lidé, po tom touží i celé národy. Ale kam to vede? To vede k zotročení, k nesvobodě těch druhých lidí a celých národů. I nám se říká ze strany Číny, kam můžeme jezdit a kam ne, s kým se můžeme kamarádit a s kým ne. I za komunistů mnozí slyšeli, s kým se nemají kamarádit, protože má divné názory, protože má dlouhé vlasy a dělá si, co se mu zamane. Ti co chtějí být po pravici nebo levici, nebo na prvním místě, často chtějí ovládat druhé, říkat jim, co mohou a nemohou, kde smějí být na dovolené a kdy musí jít do karantény. Ale tak to nebude fungovat mezi učedníky, tak to nemůže fungovat ve sboru ani v církvi.

Nám je určeno, abychom pili z jednoho kalicha. Učedníci slyší od Ježíše, že budou pít jeho kalich. Ti, kdo pijí z jednoho kalicha, sdílejí i společné osudy. Ježíš nemluví o tom, že každý učedník má svůj kalich, svojí nádobu, svůj vlastní život, který má něčím naplnit až po okraj a tím se završí jeho vlastní život. Je zde jiný obraz. Ježíš mluví o kalichu, který nám někdo nalévá a my ho máme vypít až do dna. V Ježíšově kalichu se najde i utrpení, i učedníci budou pít ze stejného kalichu, budou sdílet Ježíšův osud, i oni budou trpět pro svoji víru v Krista.

Kdo chce být velkým mezi učedníky, mezi křesťany ať se stane služebníkem, ať se stane otrokem těch druhých. Proč? Protože Ježíš přišel proto, aby sloužil druhým, aby pomáhal druhým, aby sdílel utrpení s druhými. Ježíš se nenarodil v paláci, ale ve chlévě, jako poslední. Není tu proto, aby měl na růžích ustláno, ale aby se zastal těch utlačovaných, nespravedlivě pronásledovaných. Ježíš přišel, aby řekl i mocným, že nejenom chlebem živ je člověk. I to máme my všichni slyšet, že nemůže jít jenom o ekonomiku za každou cenu. Záleží na svobodě, na demokracii, na úctě k druhému člověku. Ježíš nám všem říká, že pokud chceme, aby to fungovalo mezi námi křesťany, tak máme být ochotni si navzájem sloužit, nemáme jeden druhému vládnout, ale máme mít vzájemnou úctu. A jestli budeme na pravici, na levici, nebo někde vzadu na lavici v království Božím není naše věc, to určí Hospodin sám.